

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Aleny Pavlíčkové ve věci

žalobkyně:

Evropská strana důstojného stáří, IČO 26668904
sídlem Ve Smečkách 597/32, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Janem Eichlerem
sídlem Betlémské náměstí 251/2, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému:

Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2016, č. j. MV-12079-9/VS-2008

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

1. Podanou žalobou napadla žalobkyně v záhlaví označené rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o odmítnutí návrhu na registraci změny stanov žalobkyně.
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, podle kterého předložená změna stanov spočívající *inter alia* ve změně v názvu žalobkyně na „DARLING CABARET“ je v rozporu s § 4 písm. a) zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o politických stranách“), ve spojení s § 132 a n. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“ nebo „OZ“). Podle žalovaného je totiž název „DARLING CABARET“ způsobilý být klamavý a vyvolat záměnu se stejnojmenným pražským zábavním podnikem.

II.
Obsah žaloby a související vyjádření

3. Žalobkyně výslovně uvádí, že neporušuje ústavní pořádek ČR a ani zákony. Navíc podle žalobkyně nepřísluší správnímu orgánu vykládat Ústavu nebo samotné zákony.
4. Žalobkyně dále tvrdí, že je vlastníkem výhradní licence k užívání názvu „DARLING CABARET“, a má tudíž výhradní oprávnění k výkonu práva duševního vlastnictví v ujednaném neomezeném rozsahu.
5. Navíc se žalobkyně domnívá, že prosazování sympatií, stejných cílů a myšlenek s jinou osobou, ať již fyzickou či právnickou a s jejím souhlasem není jednání proti dobrým mravům, natož pak proti ústavnímu pořádku ČR. Žalobkyně zdůrazňuje, že většina registrovaných stran či hnutí uvádí ve svých názvech zeměpisné označení či sympatie k určité osobě, které dle žalobkyně působí stejně klamavě ve vztahu ke třetím osobám, stejně tak neodlišují svůj název od jiných osob a nepochybně vyvolávají u třetích osob asociaci či ztotožnění s předmětem názvu.
6. Žalobkyně dále uvádí, že do důsledku vzaté rozhodnutí žalovaného by znamenalo, že dle § 133 OZ by již registrované strany či hnutí potřebovaly pro registraci stanov souhlas s užitím jména, přičemž bez tohoto souhlasu by neměly být registrovány. V této souvislosti žalobkyně poukazuje na skutečnost, že žalovanému nevadilo registrovat politickou stranu, jejíž název zcela koresponduje s názvem blíže neurčené pojišťovny.
7. Žalobkyně upozorňuje, že pokud správní orgán z jejich navrhovaných nových programových cílů, které jsou dle žalovaného zaměřeny toliko na kabaretní umění a s ním související témata, dovodil, že by mohlo dojít k záměně žalobkyně a pražského zábavního podniku, pak pochybil. Programové cíle žalobkyně totiž nejsou zaměřeny pouze na kabaretní umění, ale i další cíle jako je umění, sport atd. Navíc dle žalobkyně u většiny politických stran nebo hnutí dochází díky jejich názvu k vyvolání asociace u třetích osob, či ke ztotožnění s jiným subjektem.
8. Konečně žalobkyně poukazuje na skutečnost, podle které žalovaný vůbec nerozhodl o navrhované změně sídla žalobkyně. Podle žalobkyně se přitom na adrese „Ve Smečkách 597/32, 110 00 Praha“ nachází budova, ve které je několik bytových a nebytových jednotek a není důvodu, proč by tam nemohla sídlit rovněž žalobkyně.

9. Žalobkyně navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil s tím, že žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení.
10. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě zdůraznil, že nesouhlasí s argumentací žalobkyně. Je povinen postupovat v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu ČR, jakož i judikaturou soudů, která poskytuje správním orgánům rozhodujícím o veřejných subjektivních právech a povinnostech fyzických a právnických osob jednoznačné informace o tom, jak na kterou právní otázku soud nahlíží.
11. Podle žalovaného se přitom nelze při posuzování změny názvu jakékoliv strany nebo hnutí omezit toliko na právní úpravu limitující volbu názvu ve smyslu § 6 odst. 3 zákona o politických stranách, nýbrž je třeba ji posoudit i v kontextu s obecnými ustanoveními tohoto zákona a s možnou dotčenou související právní úpravou. Žalovaný v tomto ohledu odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
12. Tvrzení žalobkyně, podle kterého u většiny politických stran a hnutí dochází dle názvu k vyvolání asociace u třetích osob či ke ztotožnění, považuje žalovaný za zmatečné a nesrozumitelné. Poukazuje přitom na to, že žalobkyně toto své tvrzení nedokládá jediným příkladem.
13. Žalovaný dále nesouhlasí ani s tvrzením žalobkyně, podle kterého většina registrovaných stran a hnutí uvádí ve svých názvech zeměpisné označení či sympatie k určité osobě, čímž vyvolávají u třetích osob asociaci či ztotožnění s předmětem názvu. Dle žalovaného jsou naopak zeměpisná označování považována za velice dobrý rozlišovací identifikační znak.
14. Pokud jde o prohlášení žalobce, že je vlastníkem výhradní licence k užívání názvu „DARLING CABARET“ žalovaný uvádí, že zápis ochranné známky v rejstříku ochranných známek nemá dopad na jeho postup ve smyslu zákona o politických stranách.
15. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl a žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů řízení.
16. V replice žalobkyně uvedla, že nelze návrh na změnu stanov považovat za nesouladný s dobrými mravy a principem právní jistoty. „DARLING CABARET“ není právnickou osobou podle příslušných ustanovení občanského zákoníku, nemá identifikační sídlo, a ani není jinou právní formou dle zákonů ČR. Žalobkyně rovněž rozporuje odkaz žalovaného na rozsudky Nejvyššího správního soudu, poukazuje přitom na skutečnost, že tato judikatura se týkala Komise pro cenné papíry, což byl ústřední orgán státní správy, který měl ve státním rozpočtu samostatnou rozpočtovou kapitolu. V neposlední řadě žalobkyně uvádí, že žalovanému nevádí registrovat politickou stranu Victoria.cz, kdy název této politické strany zcela jistě odkazuje na internetovou adresu, při jejímž zadání dochází k přesměrování na stránky pojišťovny, či stranu Maxim spojenou s pánským časopisem, jehož obsah není dle žalobkyně „úplně veřejnosti vhodný“. Dále dle žalobkyně měl žalovaný zaregistrovat politické strany, v jejichž názvech se objevovala spojitost s erotikou či názvem alkoholického nápoje.

III.

Posouzení žaloby

17. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád

správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

18. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
19. Žaloba není důvodná.
20. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy.
21. Podle § 4 písm. a) zákona o politických stranách: *„Vznikat a vyvíjet činnost nemohou strany a hnutí, a) které porušují ústavu a zákony nebo jejichž cílem je odstranění demokratických základů státu[...].“*
22. Podle § 8 odst. 1 zákona o politických stranách: *„Ministerstvo registraci odmítne, jestliže stanovy strany a hnutí jsou v rozporu s § 1 až 5 a § 6 odst. 3 a 4. Jinak provede registraci.“*.
23. Podle § 11 odst. 2 zákona o politických stranách: *„Pro řízení o registraci změny stanov strany a hnutí platí obdobně ustanovení § 7 a 8. Změna stanov strany a hnutí nabývá účinnosti dnem její registrace ministerstvem.“*.
24. Podle § 132 odst. 2 OZ: *„Název musí odlišit právnickou osobu od jiné osoby a obsahovat označení její právní formy. Název nesmí být klamavý.“*.
25. Podstata sporu v projednávané věci spočívá v otázce, zdali je možné připustit takovou změnu názvu politické strany, která může být klamavá a vést k zaměnitelnosti této strany se zábavním podnikem, a pokud nikoliv, zdali nový název žalobkyně „DARLING CABARET“ je klamavý, popř. zaměnitelný se stejnojmenným pražským zábavním podnikem.

Obecně ke klamavosti či zaměnitelnosti názvu politické strany

26. Jak plyne se shora citovaného § 11 odst. 2 ve spojení s § 8 odst. 1 zákona o politických stranách, v rámci řízení o registraci změny stanov politické strany nebo politického hnutí je třeba posoudit, zda není dán některý z taxativně stanovených důvodů, kvůli nimž lze registraci odmítnout (§ 1 až 5 a § 6 odst. 3 a 4 zákona o politických stranách).
27. Shora citovaný § 4 písm. a) zákona o politických stranách tedy představuje zákonnou projekci a konkretizaci ústavněprávní regulace politických stran (čl. 5 Ústavy; čl. 20 a čl. 22 Listiny), tj. principů vymezujících základní parametry postavení a fungování politických stran v ústavním (politickém) systému ČR.
28. Jistě platí, že volná soutěž politických stran představuje natolik zásadní hodnotu, že její ochraně Ústava i Listina podřizují zákonnou úpravu všech politických práv a svobod (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 18. 10. 1995, sp. zn. Pl. ÚS 26/94, nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 5. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 3/96, či nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 12. 2011, sp. zn. II. ÚS 1969/10).
29. Na druhou stranu není možné připustit ničím neomezenou soutěž politických stran, neboť tato soutěž politických stran se může významně dotýkat i práv jiných osob (jakož i hodnot, na nichž je právní řád vystavěn).
30. Na základě jazykového a teleologického výkladu § 4 písm. a) zákona o politických stranách lze proto dovodit, že název politické strany musí respektovat základní právní

úpravu obsaženou v občanském zákoníku (resp. základní pravidla, která se vztahují na pojmenování právnických osob).

31. Základním ustanovením upravující otázkou klamavosti a zaměnitelnosti názvů různých právnických osob je přitom § 132 odst. 2 OZ, který zakotvuje tzv. princip distinktivy.
32. Prostřednictvím principu distinktivy (nezaměnitelnosti) názvu právnické osoby zákon vyžaduje, aby název právnické osoby byl odlišitelný od názvu jiné (právnické) osoby. V kritériu odlišitelnosti (distinktivy) názvu právnické osoby se odráží požadavek, aby název právnické osoby tuto osobu jednoznačným způsobem individualizoval. Volba slov, resp. slovního spojení utvářejících název právnické osoby tudíž musí nést určitou rozlišovací způsobilost
33. Název právnické osoby nesmí rovněž vzbuzovat klamnou představu o právnické osobě, její činnosti, poskytovaných službách, výrobcích, osobách společníků či členů apod.
34. Klamavost a zaměnitelnost názvu právnické osoby je možné zkoumat v rámci návrhu na zápis právnické osoby do veřejného rejstříku, případně v rámci návrhu na zápis nového názvu do veřejného rejstříku. Tomu odpovídá i znění zákona o politických stranách.
35. Dlužno poznamenat, že § 132 odst. 2 OZ a tam zakotvený princip distinktivy je vlastně projevem obecnějšího principu poctivosti a požadavku na jednání v souladu s dobrými mravy (§ 6 OZ). Jinými slovy řečeno, není možné připustit zaměnitelné a klamavé názvy právnických osob, neboť tím by byl ohrožen jeden z ústředních principů fungování právního státu, a sice požadavek dostatečné právní jistoty v právních vztazích.
36. Shora provedenému výkladu odpovídá rovněž judikatura Nejvyššího správního soudu, který se k problematice zaměnitelnosti názvu různých subjektů pregnančně vyjádřil v kontextu zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů. Jakkoliv byl tento zákon zrušen s účinností od 1. 1. 2014 občanským zákoníkem, ve skutečnosti lze závěry Nejvyššího správního soudu učiněné v kontextu zákona o sdružování občanů *mutatis mutandis* vztáhnout i na situace, které jsou upraveny zákonem o politických stranách. Právě v těchto rozhodnutích se totiž Nejvyšší správní soud dotkl některých základních zásad týkajících se jmen právnických osob.
37. V rozhodnutí ze dne 20. 5. 2010, č. j. 7 As 28/2010-102, Nejvyšší správní soud judikoval: „*Název občanského sdružení, tak jako název každé právnické osoby (§ 19b odst. 1 občanského zákoníku [nyní § 132 OZ, pozn. zdejšího soudu], musí odpovídat požadavkům na něj kladeným obecně závaznými právními předpisy, jakož i maximě stanovené v § 3 odst. 1 citovaného zákoníku [nyní § 6 odst. 1 OZ, pozn. zdejšího soudu]. Název má být proto zásadně pravdivý a přiměřený poměrům konkrétní právnické osoby; má být volen tak, aby byl veřejnosti srozumitelný a aby vůči ní nepůsobil klamavě.*“ (dále viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 7 As 40/2010-85).
38. I ze shora citovaných rozhodnutí Nejvyššího správního soudu tak lze dovodit, že název (jméno) právnické osoby představuje jeden ze základních identifikačních znaků právnické osoby a není přípustné, aby tento název působil klamavým a zaměnitelným dojmem. V této souvislosti je nezbytné odmítnout argumentaci žalobkyně, podle které shora citovaná judikatura Nejvyššího správního soudu postrádá ve vztahu k projednávané věci jakoukoliv relevanci. Žalobkyni lze totiž přisvědčit pouze v tom, že citovaná judikatura Nejvyššího správního soudu se na projednávanou věc nevztahuje v tom rozsahu, v jakém se Nejvyšší správní soud vyjadřoval k zaměnitelnosti (resp. klamavosti) názvu konkrétního subjektu

(občanského sdružení Komise pro cenné papíry), v ostatním je však plně použitelná, tedy zejm. pokud jde o obecné závěry vztahující se na názvy právnických osob.

39. Lze proto uzavřít, že název právnické osoby, mezi které v souladu s § 3 odst. 1 věta první zákona o politických stranách patří i politické strany, nesmí být zaměnitelný a klamavý. Žalovaný správní orgán proto nepochybil, pokud posuzoval žádost o změnu stanov žalobkyně prizmatem § 132 odst. 2 OZ.

K zaměnitelnosti nového názvu žalobkyně se zábavním podnikem

40. Co se samotné úvahy správního orgánu na téma zaměnitelnosti a klamavosti týče, je třeba zdůraznit, že argumentace správního orgánu je logická a koherentní.
41. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pregnantně rozebírá, proč by nový název žalobkyně byl zaměnitelný se zábavním podnikem „DARLING CABARET“ provozovaným společností KABARET DARLING - FASHION s. r. o. sídlící (v době rozhodování správního orgánu) na adrese Ve Smečkách 597/32, Praha 1. Nic přitom nenásvědčuje iracionalitě a logické nesoudržnosti úvah provedených žalovaným správním orgánem.
42. Správní orgán své závěry opřel o (i) doslovnou shodu navrhovaného názvu žalobkyně s názvem konkrétního zábavního podniku (který nese označení „DARLING CABARET“), (ii) shodu navrhovaného sídla žalobkyně se sídlem provozovatele dotčeného zábavního podniku, (iii) nové programové cíle strany.
43. K samotným programovým cílům žalobkyně přitom lze uvést, že návrh nových programových cílů (který je součástí správního spisu) se omezuje na následující: (i) rozvoj zdravého ducha obyvatelstva, (ii) podpora a rozvoj kabaretního umění, (iii) podpora naturalismu a nudismu, (iv) podpora zdravého životního stylu a vztahu k přírodě; (v) podpora sexuální výchovy a osvěty, (vi) podpora kultu ženské krásy, (vii) podpora kostýmových vystoupení; (viii) podpora porodnosti, (ix) podpora sportu pool dance.
44. Jistě by bylo lze na tomto místě polemizovat, zdali všechny výše uvedené programové cíle souvisí (ať již přímo, či nepřímo) s činností zábavního podniku „DARLING CABARET“, která spočívá v provozování eroticko-umělecké zábavy. U některých programových cílů je tato souvislost naprosto zřejmá (podpora sportu pool dance, podpora a rozvoj kabaretního umění, podpora kultu ženské krásy), u jiných *prima facie* nikoliv (podpora porodnosti, podpora sexuální výchovy a osvěty, podpora naturalismu a nudismu).
45. Z hlediska posuzované věci však není nikterak důležité, zdali všechny programové cíle *stricto sensu* souvisí s činností provozovanou v zábavním podniku „DARLING CABARET“. Rozhodné je, že v souhrnu s ostatními navrhovanými změnami přispívají ke klamavosti a zaměnitelnosti žalobkyně s podnikem „DARLING CABARET“.
46. V této souvislosti je nezbytné zdůraznit, že při posuzování klamavosti a zaměnitelnosti právnické osoby je třeba vycházet z hlediska osoby průměrného rozumu, která má dostatek informací a je v rozumné míře pozorná a opatrná, s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory (§ 4 odst. 1 OZ).
47. Na tomto místě se připomíná, že navrhovaný nový název žalobkyně se doslova shoduje s názvem dotčeného zábavního podniku „DARLING CABARET“. Dále se konstatuje, že navrhovaný nový název je zaměnitelný s názvem provozovatele dotčeného podniku, neboť rozdíl mezi navrhovaným novým názvem žalobkyně a názvem společnosti provozující

„DARLING CABARET“ spočívají toliko v (i) počestění slova „CABARET“, (ii) prohození pořadí slov a (iii) připojení generického slova „FASHION“ (anglické označení pro módu).

48. Vzhledem k výše uvedenému tak nemůže být pochyb o tom, že ve svém souhrnu by z hlediska osoby průměrného rozumu vedly navrhované změny stanov k možnosti záměny žalobkyně s pražským zábavním podnikem a jeho provozovatelem.
49. Nově navrhovaný název je navíc z hlediska osoby průměrného rozumu klamavý a způsobilý vyvolat v těchto osobách oprávněný dojem, že provozovatelem dotčeného zábavního podniku je samotná žalobkyně.
50. Na těchto závěrech nic nemění ani argument žalobkyně týkající se užití jmen fyzických osob v názvu jiných politických stran nebo hnutí. Platí totiž, že název právnické osoby může zahrnovat i jméno člověka, resp. části názvu jiné právnické osoby, to ovšem jen za stanovených podmínek (§ 133 odst. 1, 2 OZ, § 134 OZ, případně § 426 OZ pro obchodní firmu), nicméně i v takovém případě musí být splněn požadavek nezaměnitelnosti názvu právnické osoby.
51. Nepostačuje proto pokud je žalobkyně vlastníkem výhradní licence k užívání názvu „DARLING CABARET“; naopak rozhodné je, že nový název žalobkyně by byl klamavý a zaměnitelný. Ani na základě výhradní licence (která je projevem autonomie vůle, resp. smluvní volnosti) totiž nelze překonat kogentní ustanovení právního řádu, na nichž je třeba bezvýhradně trvat (a mezi které patří i § 132 OZ).
52. Rovněž poukazy žalobkyně na registraci jiných politických stran neobstojí. Tyto poukazy jsou totiž dílem zmatečné (poukaz žalobkyně na skutečnost, že i jiné politické strany mají ve svém názvu odkaz na fyzickou osobu, skupinu osob nebo zeměpisné označení), dílem toliko obecné (odkaz na politické strany spojené s erotikou či názvem alkoholického nápoje, aniž by žalobkyně upřesnila, o jaké alkoholické nápoje, resp. strany se jedná).
53. V této souvislosti je nezbytné zdůraznit, že není možné ztotožňovat zaměnitelnost ve smyslu § 132 odst. 2 OZ a pouhé vyvolávání asociace.
54. Pokud žalobkyně zdůrazňuje, že i názvy jiných politických stran nebo politických hnutí vyvolávají určité asociace, jistě by bylo lze s tímto závěrem žalobkyně souhlasit. Tak např. název politické strany „Starostové a nezávislí“ bezpochyby vyvolává asociaci s fungováním obcí, resp. funkcí starosty. Vyvolávání takové asociace přitom může být legitimním zájmem dotčené politické strany v rámci tolik žádoucího politického zápolení, které představuje zásadní hodnotu fungování demokratického právního státu, jak bylo ostatně konstatováno shora.
55. Dalším příkladem vyvolávání legitimní asociace je právě žalobkyní zmiňovaný případ politické strany spojené s pánským časopisem Maxim. Jak zdejší soud zjistil z veřejného seznamu politických stran a hnutí, žalobkyní zmiňovaná strana totiž nese název „Strana přátel časopisu MAXIM a jejich přátel za maximální svobodu projevu, za vybudování mocné armády a za život bez zbytečných omezení a zákazů“. Z názvu této strany tak může bez pochyb i osoba průměrného rozumu snadno dovodit, že tato strana toliko sdružuje přátele časopisu MAXIM, nikoliv že by např. sama tento časopis vydávala. Navíc tato strana byla ke dni 9. 3. 2018 ze seznamu politických stran a hnutí vymazána, čímž v souladu s § 12 odst. 1 zákona o politických stranách zanikla.

56. Rovněž ani odkaz na politickou stranu „Victoria.cz“ není případný. Z veřejného rejstříku správce domény nejvyšší úrovně .cz (společnosti CZ.NIC) totiž zdejší soud zjistil, že vlastníkem této domény je společnost ERGO Versicherung Aktiengesellschaft. Samotné webové stránky nacházející se pod adresou „www.victoria.cz“ přitom odkazují na webové stránky dceřiné společnosti vlastníka domény, tj. na stránky ERGO pojišťovny, a. s. Není zřejmé, proč se tak děje, nicméně z hlediska projednávané věci to není ani nikterak podstatné. Podstatné je, že název politické strany „Victoria.cz“ není prima facie zaměnitelný (resp. klamavý) s názvem pojišťovny „ERGO pojišťovna, a.s.“ a její činností.
57. Lze proto uzavřít, že právní úprava obsažená v zákoně o politických stranách (resp. občanském zákoníku) tak rozhodně nebrání jakékoliv asociaci, nýbrž pouze takovým asociacím, které mohou působit klamavě a mohou v myslích osob průměrného rozumu vyvolávat záměnu s jiným, již existujícím subjektem.
58. Navíc, i kdyby zdejší soud dovodil, že v minulosti došlo k registraci politických stran a hnutí (resp. změn jejich stanov) v rozporu se zákonem o politických stranách, tj. že došlo k registraci takových politických stran a hnutí (resp. změn jejich stanov), které měly zaměnitelný nebo klamavý název, sama tato skutečnost nemůže bez dalšího zakládat legitimní očekávání žalobkyně, jak se snaží žalobkyně ve svých podáních naznačit.
59. I nezákonná praxe správních orgánů sice může za určitých okolností vytvořit legitimní očekávání, avšak jak k tomu vyslovil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 1. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán. Lze ji změnit, pokud je změna činěna do budoucna, dotčené subjekty mají možnost se s ní seznámit a je řádně odůvodněna závažnými okolnostmi. Rozšířený senát tedy připustil, že podle okolností takovou správní praxí může být i praxe jsoucí v rozporu s objektivním právem.
60. V projednávaném případě se ovšem neprokázala existence správní praxe jsoucí v rozporu se zákonem, která by byla všeobecná a převládající. Jinak řečeno, i kdyby se připustilo, že případy uváděné žalobkyní jsou skutečně příklady nezákonné správní praxe, v žádném případě by se nemohlo jednat o takovou správní praxi, která by zakládala žalobkyni legitimní očekávání, neboť nebylo prokázáno, že by tato praxe byla ustálená, jednotná a dlouhodobá.
61. Žalovaný tak nepochybil, když dospěl k závěru, podle kterého by byla registrace změn stanov žalobkyně v rozporu s § 132 odst. 2 OZ.
62. Pouze pro úplnost soud dodává, že poukaz žalobkyně na skutečnost, že se žalovaný nevypořádal samostatně a podrobně s její žádostí o změnu sídla, nemá žádného vlivu na zákonnost napadeného rozhodnutí.
63. Předně je třeba upozornit na skutečnost, že i tato námitka žalobkyně je zmatečná, neboť odkazuje na adresu „Ve Smečkách 597/32“; jak ovšem plyne ze správního spisu, dotčená změna stanov se týkala sídla na adrese „Ve Smečkách 1596/25, 110 00 Praha – Nové Město“.
64. Dále jak plyne z § 11 odst. 2 ve spojení s § 8 odst. 1 zákona o politických stranách, žalovaný změnu stanov buď odmítne, nebo provede registraci.

65. Žalovaný přitom zkoumal změnu stanov (která se týkala změny názvu, sídla a programových cílů) ve svém souhrnu a dospěl k závěru, že není možné tuto změnu stanov akceptovat.
66. Žalovaný se sice soustředil zejména na otázku klamavosti a zaměnitelnosti navrhovaného nového názvu žalobkyně a samotnou otázku změny sídla zkoumal pouze povrchně v souvislosti se změnou názvu. Tím ovšem žalovaný nepochybil, resp. nezatížil své rozhodnutí vadou. Platí totiž, že pokud žalovaný shledal důvod pro odmítnutí změny stanov (v projednávaném případě z důvodu nepřipustné změny názvu), dále již s ohledem na procesní ekonomii další změny stanov v detailu nerozebíral. Změnu stanov totiž může odmítnout nebo přijmout (tj. provést registraci) toliko jako celek.
67. Na druhou stranu odmítnutí změny stanov nezakládá překážku věci rozhodnuté a žalobkyně kdykoliv mohla požádat o provedení registrace takové změny stanov, která by byla v souladu se zákonem o politických stranách. To se také v projednávané věci stalo, protože nyní má žalobkyně od 11. 11. 2016 sídlo v ulici Ve Smečkách, jak zjistil zdejší soud ve veřejném rejstříku stran a hnutí.
68. Pro úplnost soud závěrem konstatuje, že za zcela nepřipadný považuje poukaz žalobkyně na to, že žalovanému nepřísluší vykládat Ústavu a jiné zákony. Podstatou rozhodovací činnosti kteréhokoli orgánu veřejné moci je aplikace práva (výsledky jejich rozhodovací činnosti se obecně nazývají jako akty aplikace práva, popř. jako individuální právní akty). Pro každou aplikaci práva je pak podmínkou nutnou jeho podrobení interpretaci, tj. zjištění obsahu aplikované právní normy (aplikovaných právních norem).

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

69. Soud uvážil, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
70. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. listopadu 2019

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu